

Motion till riksdagen 2013/14:Sk384

av **Lennart Axelsson och Håkan Bergman (S)**

Beskattning av pension och andra inkomster av lönekaraktär

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om det orättfärdiga i att vi får betala högre skatt när vi blir pensionärer, råkar ut för sjukdom eller blir av med arbetet.

Motivering

När den borgerliga regeringen införde jobbskatteavdragen 2007 var skälet att det skulle ”öka drivkrafterna för arbete”. Därför undantogs ersättningarna från socialförsäkringarna, som sjukförsäkringen, arbetslöshetsförsäkringen och föräldrapenningen. Detsamma gällde pensionerna. Dessa fick alltså behålla den tidigare beskattningen.

Totalt innebar jobbskatteavdraget, steg ett, två, tre och fyra, en sänkning av statens skatteintäkter på ca 70 miljarder kronor varje år. Regeringen har hävdat att jobbskatteavdraget ska vara en självfinansierad skattesänkning, i och med att också skatteintäkterna ökar när sysselsättningsgraden ökar.

När nu Arbetsmarknadsdepartementets institut för arbetsmarknadspolitisk utvärdering, IFAU, konstaterat att det helt enkelt inte går att mäta vilken effekt jobbskatteavdraget haft och när arbetslösheten samtidigt har passerat åtta procent börjar tydligen även regeringen tvivla på sin egen politik. I en debattartikel i Dagens Nyheter för en tid sedan, undertecknad av samtliga borgerliga partiledare, skriver man: ”Att öka drivkrafterna för att arbeta har varit helt nödvändigt. Därför har framför allt jobbskatteavdraget varit viktigt. Vi ser inget egenvärde i att pension och förvärvsinkomst beskattas olika. Regeringen ser fortsatt behov av ytterligare stimulanser för fler i arbete. Över tid skall dock skillnaden i beskattning mellan löntagare och pensionärer minska.”

Om det nu inte finns något egenvärde i att ha olika beskattning på lön och andra ersättningar av inkomstkaraktär borde regeringen ha insett att hela den

Fel! Okänt namn på

grund som stora delar av dens politik bygger på har haft väldigt liten, om ens någon, effekt när det gäller att bekämpa arbetslösheten och utanförskapet? Trots denna synbara insikt så genomför man nu ännu ett jobbskatteavdrag för löntagare som ytterligare ökar klyftorna mellan de som har ett arbete och de som inte har det.

Det finns många argument till varför det bör vara samma beskattning på pension och andra ersättningar av inkomstkaraktär. Pension är uppskjuten lön. Under den tid man förvärvsarbetar avstår man en del av sin lön till den kommande pensionen. Därför ska pensionerna också beskattas på samma sätt som löneinkomster. Det var huvudargumentet när det särskilda grundavdraget för folkpensionärer avskaffades fr.o.m. år 2003. De fem partier som står bakom pensionsöverenskommelsen var överens om denna princip, men enigheten bröts när den borgerliga regeringen införde det s.k. jobbskatteavdraget.

Regeringen hävdar att den försökt kompensera pensionärerna, men orättvisan i systemet består. Även en person som enbart har garantipension – alltså den lägsta pensionen – betalar högre skatt än en person med motsvarande arbetsinkomst. Nu har vi inte sett i handling att man verkligen har ändrat inställning så därför kommer vi att fortsätta hävda det orättfärdiga i den förda politiken. Ingen annanstans beskattas pensionärer högre än yrkesverksamma. I många länder, exempelvis Norge, får pensionärer lägre skatt än yrkesarbetande. Det är orimligt och orättvist att pensionärer och löntagare ska betala olika skattesatser för samma inkomst. Pension är uppskjuten lön och alltså ersättning för utfört arbete.

När det gäller inkomsterna från våra trygghetsförsäkringar som ska ge en ekonomisk trygghet vid sjukdom och arbetslöshet så finns inte heller där några hållbara argument för att de ska beskattas högre än inkomst av arbete. Ingen blir frisk eller får lättare ett arbete för att man blir fattig.

Stockholm den 3 oktober 2013

Lennart Axelsson (S)

Håkan Bergman (S)